

Ես գիտեմ, գիտեմ, որ կեանքիս շէմքից
 Խոր տառապանքն է ինձ բաժին ընկել.
 Եւ թէ առանց վիշտ, և՛ թոյն, և՛ թախիժ
 Անկարելի է անհունը գրկել:

Թող վիշտս լինի անեղբ ու յաւէրժ,
 Ես չեմ երկնչում դժխեմ տանջանքից.
 Միայն թէ մնայ հաւատս անկեղծ
 Թէ դէպի միտքը և թէ դէպի ինձ:

Եւ տառապատներս ես լայն կը բանամ
 Կը լողամ վերեւ՝ հոտանքին ընդդէմ:
 Այրուած հոգուցս նոր խօսքեր կը տամ,
 Ինչպէս բիւրեղներ, մաքուր ու վըսեմ:..

Ա. ԻՍԱՀԱԿԵԱՆ